

Stanovisko MZ ČR k výkladu ustanovení § 45 odst. 2 písm. c) a d) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo zdravotnictví vydává v zájmu zajištění jednotného postupu krajských úřadů a Magistrátu hlavního města Prahy při kontrolní činnosti u poskytovatelů zdravotních služeb spojené s případným ukládáním pokut za přešůpek dle ustanovení § 117 odst. 1) písm. q) a r) zákona o zdravotních službách toto stanovisko.

I.

Zákon o zdravotních službách v ustanovení § 45 odst. 2 písm. c) stanoví poskytovateli zdravotních služeb povinnost „vymezit provozní a ordinační dobu a údaj o ní umístít tak, aby tato informace byla přístupná pacientům.“

Podle § 117 odst. 1) písm. q) zákona o zdravotních službách platí, že poskytovatel se dopustí přešůpku tím, že neumístí údaj o provozní nebo ordinační době tak, aby byla tato informace přístupná pacientům podle § 45 odst. 2 písm. c).

Zákon o zdravotních službách blíže nespécifikuje po jakou časovou dobu a na jakém místě by měla být informace o provozní a ordinační době umístěna. Pro výklad tohoto ustanovení je třeba přihlédnout k jeho účelu. Účelem je zajistit pacientům dostupnou informaci o provozní a ordinační době poskytovatele zdravotních služeb (dále také „poskytovatele“).

Ministerstvo zdravotnictví je toho názoru, že k výkladu § 45 odst. 2 písm. c) zákona o zdravotních službách si lze napomoci analogickým použitím ustanovení § 45 odst. 2 písm. d) zákona o zdravotních službách, tj. „opatřit zdravotnické zařízení¹ viditelným označením...“ Daná informace by měla být umístěna alespoň u vstupu do čekárny nebo ordinace zdravotnického zařízení poskytovatele zdravotních služeb, tj. tam, kde se s ní může pacient objektivně seznámit. Protože se jedná (podobně jako u živnostenské provozovny) o ordinační a provozní dobu daného poskytovatele (podnikatele), uvedení obou dob je nezbytné vztahovat k místu poskytování zdravotních služeb čili ke zdravotnickému zařízení.

---

¹ Zdravotnickým zařízením se dle § 4 odst. 1 ZZS, rozumí prostory určené pro poskytování zdravotních služeb.

Z možnosti objektivního seznámení se s touto informací však nelze dovozovat nepřetržitou dostupnost takové informace. Pro takový závěr není v zákoně o zdravotních službách opora (vykládané ustanovení neobsahuje požadavek na nepřetržitou přístupnost dané informace na rozdíl od jiných ustanovení tohoto zákona, která „nepřetržitost“ výslovně stanovují). V případě objektů, jako jsou polikliniky, obchodní centra či jiné veřejně přístupné objekty, se nepředpokládá, že by byly tam umístěné ordinace poskytovatelů zdravotních služeb vyhledávány v době, kdy jsou objekty např. z bezpečnostních důvodů zamykány a již veřejnosti zneprístupněny. V takovém případě má pacient vyhledat lékařskou službu první pomoci, popř. ve skutečně naléhavých případech u nutné a neodkladné přednemocniční péče kontaktovat poskytovatele zdravotnické záchranné služby.

Nelze opomenout ani povinnost stanovenou poskytovatelům v ustanovení § 47 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách tj. „*zavést interní systém hodnocení kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb; minimální požadavky pro zavedení interního systému hodnocení uveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví²,...*“

Z Minimálních požadavků pro zavedení interního systému hodnocení kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb uvedených ve Věstníku MZ ČR č. 16/2015, konkrétně pro poskytovatele ambulantní péče ve standardu 2.6 (Ordinační doba a zastupitelnost), mimo jiné vyplývá, že informace o ordinační době by měla být *dálkově dostupná a fixní s tím, že přehled ordinačních hodin musí být pro pacienty dostupný, a to v podobě vyvěšeného rozpisu na vstupu do zdravotnického zařízení*.

Pouhé zveřejnění informace o ordinační a provozní době na webových stránkách poskytovatele nepovažuje Ministerstvo zdravotnictví, s ohledem na výše uvedené, za dostačující, neboť přístup k internetu, navzdory jeho širokému rozšíření, není stále samozřejmostí u všech pacientů.

Z uvedeného vyplývá, že povinnost dle § 45 odst. 2 písm. c) zákona o zdravotních službách je splněna jak umístěním informace o provozní a ordinační době na budově nebo ve vstupních prostorech budovy, kde se zdravotnické zařízení nachází, tak i umístěním přímo na dveřích zdravotnického zařízení poskytovatele (např. při vstupu do čekárny nebo přímo ordinace). Pakliže bude informace umístěna alespoň na jednom z uvedených míst, byla by výše uvedená povinnost poskytovatele zdravotních služeb splněna a nemohlo by

---

² Věstník Ministerstva zdravotnictví české republiky, částka 16, ročník 2015

se jednat o přešupek dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. q) zákona o zdravotních službách³.

II.

Zákon o zdravotních službách v ustanovení § 45 odst. 2 písm. d) stanoví poskytovateli zdravotních služeb povinnost „opatřit zdravotnické zařízení viditelným označením, které musí obsahovat obchodní firmu, název nebo jméno, popřípadě jména a příjmení poskytovatele, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno.“

Podle § 117 odst. 1 písm. r) zákona o zdravotních službách platí, že poskytovatel se dopustí přešupku tím, že neopatří zdravotnické zařízení označením podle § 45 odst. 2 písm. d).

Předmětné ustanovení, na rozdíl od ust. § 45 odst. 1 písm. c), přímo stanoví, že viditelným označením má být opatřeno zdravotnické zařízení, kterým se dle § 4 odst. 1 zákona o zdravotních službách rozumí prostory určené pro poskytování zdravotních služeb. Ministerstvo zdravotnictví, stejně jako v předchozím případě, považuje umístění tohoto označení u vstupu do čekárny nebo ordinace poskytovatele zdravotních služeb uvnitř budovy, v níž se zdravotnické zařízení nachází, za splnění zákonné povinnosti poskytovatele zdravotních služeb.

III.

Ministerstvo zdravotnictví v návaznosti na výše uvedené doporučuje, aby správní orgán přistupoval k posuzování každého jednotlivého případu splnění povinnosti dle ustanovení § 45 odst. 2 písm. c) a d) zákona č. 372/2011 Sb. individuálně. Řízení o případném přešupku dle ustanovení § 117 odst. 1) písm. q) nebo r)⁴ zákona o zdravotních službách by měl příslušný správní orgán zahájit až po vyhodnocení situace v místě poskytování zdravotních služeb, přičemž platí, že zákonné povinnosti by neměl správní orgán vykládat

---

³ § 117 odst. 1 písm. q) zákona o zdravotních službách: Poskytovatel se dopustí přešupku tím, že neumístí údaj o provozní nebo ordinační době tak, aby byla tato informace přístupná pacientům podle § 45 odst. 2 písm. c),

⁴ § 117 odst. 1 písm. r) zákona o zdravotních službách: Poskytovatel se dopustí přešupku tím, že neopatří zdravotnické zařízení označením podle § 45 odst. 2 písm. d)

extenzivně. Zjištěný skutkový stav je třeba řádně zdokumentovat (typicky pořízením fotografického materiálu včetně data pořízení) a učinit tyto podklady součástí přílohy protokolu o kontrole.

MUDr. Petr Sucharda, CSc.
ředitel odboru zdravotní péče

Stanovisko č.j. 12702/2019 ze dne 3. 6. 2019 vychází z platné právní úpravy ke dni 3. 6. 2019

